

justitiæ, quam prædicaret Augustinus, sed non se posse absque suorum consensu ac licentia priscis abdicare moribus, postulabant, ut secundo Synodus pluribus advenientibus fieret. Quod cum esset statutum, venerunt, ut perhibent septem Britonum Episcopi. Unde nunc de Metropolitibus sermo convenientius fiet.

VI.
LONDINUM
ANTIQUA METROPOLIS
BRITANNIÆ.
a Amm. Marcell. lib. 27. & 28.

b Beda lib. 2. c. 7.

Londinum prima & antiquior ex his fuisse creditur: Ammiano^a Marcelino Augusta dicitur; & quod ætate Divi Augustini adhuc Metropolis Orientalium Saxonum esset tradit Venerabilis^b Beda. Horum, inquit, Metropolis Londinia civitas est, super ripam Thamesis fluminis posita, & ipsa multorum Emporium populorum terra marique venientium. Sed paulò fufius hujus dignitatem exprimit eruditissimus Camdenus, dum hæc ait: Urbs est felicissima, solo lato, & affluenti omnium rerum copia, clivo molliter surgenti, Tamisi apposita, qui placidissimus rerum in orbe nascentium mercator, statis horis Oceani æstibus superbus, alveo tuto, præalto, & navium quamlibet magnarum capacissimo, tantas Orientis & Occidentis opes quotidie invehit, ut cum multis orbis Christiani Emporiis de palma contendat.

Apud illam verò Civitatem primum sedem Metropolitānam ferunt institutam fuisse, quo tempore Christianam religionem in Britannia prædicarunt viri Apostolici missi ab Eleutherio, Theanumque hujus primum Archiepiscopum extitisse, ajunt sub Lucio Rege. Nec istud parum verisimile arbitror, cum certum sit, Restitutum ejusdem Civitatis Pontificem Concilio Arelatenfi sub Constantino Magno adfuisse, & subscripsisse. Id autem confirmari volunt ex Tabula pensili, quæ in æde sancti Petri in Cornhill apud Londinum adhuc cernitur, & qua hæc sculpta sunt: Anno Domini CLXXIX Lucius primus Christianus Rex hujus terræ, Britannia tunc appellata, fundavit primam Ecclesiam Londoniæ, scilicet Ecclesiam sancti Petri in Cornhill: & fundavit illic Archiepiscopalem sedem, & fecit illam Ecclesiam Metropolitanam & primam Ecclesiam hujus regni: & sic duravit spatio CCCC annorum usque ad adventum sancti Augustini, qui in hanc terram missus est à sancto Gregorio Ecclesiæ Doctore, tempore Regis Ethelberti. Tum verò Archiepiscopi sedes & pallium à dicta Ecclesia sancti Petri in Cornhill translata fuit Doroberniam, quæ jam vocatur Cantuaria, ibique manet ad hunc usque diem. Et Miletus Monachus, qui cum sancto Augustino in terram venit, factus est primus Episcopus Londinensis: & sedes ejus in Paulina Ecclesia constituta est. Et ille Lucius Rex fuit primus fundator Ecclesiæ S. Petri in Cornhill. Et regnavit in terra hac post Brutum MCCXLV annis. Hæc ex Tabula antiqua Londoniensis; sed certiore testem audiamus D. Gregorium Magnum, dum sancto Augustino per Epistolam præcipit, ut Londoniensis Episcopo Metropolitana dignitas conservetur, ideoque à propria Synodo ordinetur, & cum Eboracensi Metropoli ita sedeatur, ut is eorum qui ordinatione antiquior erit primum locum

habeat. Ejus apud Bedam^c verba sunt: Ut per loca singula duodecim Episcopos ordines, qui tuæ subiaceant ditioni, quatenus Landoniensis civitatis Episcopus semper in posterum à Synodo propria debeat consecrari, atque honoris pallium ab hac sancta & Apostolica (cui Deo auctore deservio) sede percipiat. Et infra. Sit vero inter Landoniensis & Eboracensis civitatis Episcopos in posterum honoris ista distinctio, ut ipse prior habeatur, qui prius fuerit ordinatus.

VII.
DOROVERNUM
SECUNDA METROPOLIS.
d Beda lib. 1. c. 25.
e Ptol. lib. 5. cap. 3.
f Beda lib. 1. c. 25.
g Idem lib. 1. c. 26.

Dorovernum Metropolis Cantii regni, dum Edilberthus Rex imperaret, venitque Augustinus in Britanniam, teste Beda^d, Ptolemæo^e Darvernum dicitur, nunc autem Cantuaria. Urbs perantiqua est, inquit Malmesburienfis, adeo ut nec exiliter parva, quæ & terræ positione, soli affinis maxima ubertate, & integro murorum ambitu, fluviiis irrigua, nemorum opportunitate inclita, præterea maris vicinitate piscium fœcunda. Cum autem in Britanniam venit S. Augustinus cum sociis anno Christi 597. & ab Anglorum adventu 150. dedit eis Rex Edilberthus, inquit venerabilis^f Beda, mansionem in civitate Dorovernensi, quæ imperii sui totius erat Metropolis, eisque ut promiserat, cum administratione victus temporalis, licentiam quoque prædicandi non abstulit^g. Erat prope